

בש"פ 5599/18 - יאיר קוצר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5599/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: יאיר קוצר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-
מ"ת 16854-04-18 מיום 04.07.2018 שניתנה על ידי
כב' השופטת נ' בכור

תאריך הישיבה: י"ז באב התשע"ח (29.07.18)

בשם העורר: עו"ד שי נודל

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך אבניאל

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 16854-04-18 (השופטת נ' בכור) מיום 4.7.2018, בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

רקע וההליך בבית משפט קמא

עמוד 1

2. נגד העורר ואדם נוסף, יצחק חדד (להלן: חדד), הוגשו ביום 11.4.2018 כתבי אישום נפרדים המייחסים להם ביצוע עבירות של קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); יבוא סם מסוכן בצוותא לפי סעיף 13 לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) יחד עם סעיף 29 לחוק; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בצוותא לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודה יחד עם סעיף 29 לחוק. לעורר יוחסה עבירה נוספת של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום, העורר יזם וקשר קשר עם חדד, לפיו זה האחרון יעביר ויבריח עבורו מזוודה מגרמניה לישראל ובה סמים מסוכנים בתמורה ל-10,000 ש"ח במזומן.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, טס חדד ביום 25.3.2018 מנתב"ג לברלין, ובמהלך שהותו שם היה בקשר ישיר עם העורר באמצעות אפליקציית המסרונים "whatsapp". על פי תכנון מוקדם ביניהם, קיבל חדד ביום 27.3.2018 מזוודה בה היו מוחבאים בבטנה כפולה ונסתרת 7.9345 ק"ג נטו סם מסוג קוקאין, ששווי המוערך נע בין 2,777,250 ש"ח ל-4,761,000 ש"ח, וכן 1,830 טבליות של סם מסוג MDMA ששווי המוערך עומד על סך של 91,500 ש"ח.

חדד שב עם המזוודה לישראל ביום 28.3.2018, ונתפס בעודו יוצא עימה אל מחוץ לנמל התעופה בדרכו לעורר, בהתאם לסיכום ביניהם.

בהמשך היום נמצאו בביתו של העורר בהרצליה 0.366 גרם נטו של קנאביס, 4 ג'וינטים של קנאביס, 0.47 גרם נטו של חשיש ו-0.32 גרם נטו של קוקאין.

3. יחד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר וחדד עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. בבקשה נטען כי בידי המשיבה "ראיות לכאורה מוצקות", כלשון הבקשה, להוכחת העבירות המיוחסות לשניים, ובין היתר - דו"חות פעולה של שוטרים שונים, לרבות תיעוד חזותי, אודות איתור ותפיסת הסמים כשהם מוחבאים במזוודה; חוות דעת של מעבדת סמים; הודאות של חדד המפלילות את העורר; עדותה של בת זוגתו של חדד; מחקרי תקשורת; סכומי כסף משמעותיים ושני משקלים אלקטרוניים שנתפסו בבית העורר; ושתיקתו הגורפת של העורר בחקירותיו.

כן נטען בבקשה כי נוכח העבירות המיוחסות להם, מתקיימת נגד השניים חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

עוד נטען, כי בשים לב לחומרת מעשיהם וטיבם, קיים יסוד סביר לחשש לסיכון בטחון הציבור ולקיומה של עילת מעצר בשל מסוכנותם מתוקף סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

לעמדת המשיבה, מסוכנות זו "מתחזקת ומתגברת עוד יותר" בעניינו של העורר, בשים לב להיותו יוזם הפעילות העבריינית והנהנה העיקרי ממנה, ונוכח עברו הפלילי המכביד הכולל תשע הרשעות קודמות, מרביתן בעבירות אלימות, אשר בגינן ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל.

לבסוף נטען בעניינו של העורר, כי קיימת עילת מעצר בשל חשש לשיבוש מהלכי משפט, התחמקות מהליכי שפיטה או השפעה על עדים לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים, נוכח חששו הניכר של חדד מפניו, כפי שבא לידי ביטוי במהלך החקירה.

5. בית משפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של העורר, בין היתר, נוכח גרסתו המפלילה של חדד, הנתמכת בתקשורת טלפונית ברורה בינו לבין העורר בחודשים עובר לאירוע מושא כתב האישום ובמהלכו; ונוכח הסמים, שני המשקלים האלקטרוניים והסכומים הגבוהים במזומן שנמצאו בביתו. תמיכה נוספת לקיומן של ראיות לכאורה מצא בית משפט קמא בשתיקתו הגורפת של העורר בחקירה חרף כל הממצאים האמורים.

בית משפט קמא לא התעלם מסתירות ותמיהות בגרסתו של חדד, שאינן מתיישבות עם ראיות אחרות, וכלשונו "אין עולות בקנה אחד אף עם ההיגיון והשכל הישר, אולם קבע, כי "אין באלה כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית נגד המשיב (העורר - 'א')".

לבסוף, נעתר בית משפט קמא לבקשת העורר והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

6. מתסקיר המעצר עולה, כי העורר אינו מסוגל לבחינה ביקורתית ועניינית של בחירותיו, מאופיין בדפוסים עבריינים מופנמים, מקיים קשרים שוליים ושולל מעורבות במיוחד לו בכתב האישום.

שירות המבחן מצא כי ארבעת המפקחים, חלקם בני משפחתו של העורר, מתאימים לתפקיד הפיקוח. לצד ההתרשמות החיובית מהמפקחים שקל שירות המבחן את גורמי הסיכון הבולטים במצבו של העורר, ובכלל זה - עברו הפלילי, מעורבות שולית בעולם הסמים, שימוש עצמי בסמים לצרכים רפואיים נטענים, קיומם של חובות כספיים בעטיים מנהל העורר עסקים נוספים בתחומים עליהם התקשה לפרט בפני שירות המבחן, והיותו ממוקד בצרכיו ובחיפוש אחר רווח קל.

שירות המבחן העריך כי גורמים אלה, לצד גורמים נוספים, מגבירים את הסיכון בעניינו של העורר להישנות התנהגות שולית הממוקדת בחיפוש רווח, אף אם יהיה נתון בחלופת מעצר. כמו כן, זיהה שירות המבחן כי קיימים דפוסי הסתרה ביחס למעשיו של העורר מחוץ לתא המשפחתי, באופן המעלה שאלה באשר למידת יכולתם של המפקחים לזהות כיום התנהלות מניפולטיבית מצד העורר ומצבי סיכון במסגרת הפיקוח עליו.

על אף האמור, נוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן ממחויבותם המלאה של המפקחים, ומאחר שהוצעה על ידם "חלופה מאורגנת", כלשון התסקיר, לצד הערכתו כי למעצר העורר מזה למעלה מחודשיים השפעה "מציבת גבול" מסוימת עליו, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את שחרור העורר לחלופת מעצר בבית הוריו, בפיקוח

המפקחים שנבחנו.

7. בית משפט קמא מצא, כי המלצת שירות המבחן אינה מתיישבת עם יתר הממצאים וההתרשמויות בתסקיר, וסבר כי נוכח העולה מכתב האישום וממכלול הפרטים שבאו לידי ביטוי בתסקיר באשר לדפוסי התנהגותו וקווי אישיותו של העורר, הרי שלא ניתן לתת בו אמון, כשבנוסף, אין במפקחים המוצעים כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

משכך, הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מכאן הערר שלפניי.

טענות הצדדים

8. בנימוקי הערר בכתב ובטיעוניו בעל-פה טען בא-כוח העורר, כי שגה בית משפט קמא משקבע כי קיימות נגד העורר ראיות לכאורה ברף הנדרש.

לשיטת בא-כוח העורר, בהודאותיו של חדד קיימות סתירות מהותיות רבות, הפוגעות על פי הגדרתו "בגרעין עדותו ביחס למעורבותו של העורר בייבוא הסמים". כן נטען, כי גרסאותיו של חדד סותרות ראיות חיצוניות אחרות, ולצורך כך הפנה לעדותה של בת-זוגו שנלוותה אליו בנסיעות קודמות.

בהתייחס לראיות הלכאוריות הנוספות, אשר בית משפט קמא קבע כי יש בהן כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית המיוחסת לעורר, טען העורר כי השיחות הטלפוניות בינו לבין חדד היו לצורך התקשרות חוזית לשם קניית קיוסק; כי הסמים ושני המשקלים האלקטרוניים שנמצאו בביתו נועדו לצורך שימוש עצמי בסמים; וכי הכספים במזומן בסך של כ-15,000 ש"ח שנמצאו בביתו אינם "סכום כסף יוצא דופן", כלשונו.

משכך סובר העורר, כי בשל היעדרן של ראיות לכאורה בסף הנדרש ובשים לב להמלצת שירות המבחן, היה על בית משפט קמא להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

9. מנגד טענה באת-כוח המשיבה, כי התשתית הראייתית הלכאורית בעניינו של העורר מבוססת היטב, וכי עיון בהודאותיו של חדד מלמד על עדות אותנטית, המפלילה לא רק את העורר כי גם את חדד, כאשר מן העבר השני לא נטען דבר קיומו של מניע אפשרי להעליל עלילת שווא על העורר, בפרט לאור חששו הניכר של חדד ממנו.

לטענת באת כוח המשיבה, הסתירות אליהן הפנה בא-כוח העורר בהודאותיו של חדד הן "בפריפריה של הדברים", כהגדרתה, וכי גרסתו של חדד נתמכת בראיות חיצוניות.

בהתייחס לחלופת המעצר נטען, כי בשים לעבירות המיוחסות לעורר, אזי "החריג הוא השחרור והכלל הוא מעצר", ובפרט נוכח כמות הסם שנתפס, טיבו, מידת מעורבות העורר ועברו הפלילי המכביד.

בנסיבות העניין טענה באת-כוח המשיבה, כי בדין הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

דין והכרעה

10. דין הערר להידחות.

11. עיינתי בנימוקי הערר ובנספחים, בטיעוני באי כוח הצדדים ובחומר החקירתי אשר על בסיסו נטען דבר קיומן של ראיות לכאורה, ומסקנתי כי אכן קיימות ראיות לכאורה כנדרש לצורך ההליך שבפניי.

אכן, גרסתו של חדד, לפיה שימש כבלדר שנשלח מטעמו של העורר לגרמניה להביא מזוודה בה הוסלקו סמים תמורת כסף, יש בה כדי לשמש ראיה לכאורה כבדת משקל נגד העורר.

זאת ועוד, מן הראוי להפנות לראיות לכאוריות נוספות התומכות בעמדת המשיבה, ובכלל זה – התקשורת הענפה בין העורר לבין חדד בתקופה הרלוונטית, ובפרט במהלך שהותו של חדד בברלין; מחיקתן של השיחות בין העורר לחדד מהמכשירים הסלולריים שלהם; שתיקתו הגורפת של העורר בכל חקירותיו במשטרה; המשקלים האלקטרוניים וסכום הכסף במזומן שנמצאו מוסלקים בביתו של העורר ללא כל הסבר; והימצאותם של סמים בביתו של העורר באופן המבסס את מעורבותו בתחום הסמים.

12. עיקר טענות העורר מופנות נגד מהימנותו של חדד, ואולם אלה מקומן להתברר בהליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר.

לא מצאתי שיש בסתירות עליהן ביקש העורר להצביע, שחלקן עניינן בנסיעות קודמות של חדד ובת זוגו שלא נכללו בכתב האישום, כדי לפגוע בגרעין עדותו של חדד ביחס למעורבות העורר בייבוא הסמים.

13. אשר לעילות המעצר, העבירות המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים.

הכמות הגדולה של הסמים שהעורר מואשם בייבואם ארצה בצוותא עם חדד, כמו גם הממצאים העולים מן התסקיר בהתייחס למאפייניו האישיותיים של העורר והסיכון הניכר להישנות העבירות – מעידים על מסוכנותו הגבוהה של העורר.

בענייננו קיים גם חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט לאור חששו הניכר של חדד מהעורר, כפי שעולה מחומר הראיות שהובא לעיוני.

בכל אלה יש כדי לבסס כדבעי את עילות המעצר בענייננו של העורר, ולא מצאתי כי ניתן לאיין בשלב זה באמצעות חלופת מעצר. משכך, בדין קבע בית משפט קמא כי לא ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

14. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ח (30.7.2018).

ש ו פ ט
